

РЕШЕНИЕ

№ 9678

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1861** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], търсец закрила от Сирийската арабска република, против Решение № 8-ОК/ 12.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ, последващата му молба с рег. № КП-01- 8487 от 17.12.2025г. на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Счита, че решението е постановено в противоречие с правните норми и са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила. Моли съда да отмени Решение № 8-ОК/ 12.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС, и върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ-МС, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на А. А. М., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен е с вх. вх. № ОК-13-2011 от 14.10.2024 г. В проведено на 17.10.2024г. интервю е мотивирал молбата си с нежелание да бъде войник, несигурната обстановка в С., трудния живот там и липсата на храна.

С Решение № 673/21.01.2025 г., председателят на ДАБ-МС е отказал на сирийския гражданин предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Жалбата. му срещу решението е отхвърлена с Решение № 8567 от 12.03.2025г., постановено по адм. дело № 1058/2025 г. от Административен съд - София - град (АССГ), което не е обжалвано и е влязло в сила.

С последваща молба вх. № КП-01-8487/17.12.2025 г. чужденецът отново е сезирал органа с искане за закрила. Мотивирал е молбата си с нов документ, с който семейството му е успяло да се снабди - Задочна заповед за арест, приложена към последващата молба, въз основа на която според него се установява, че действително е заплашен от управляващите към настоящия момент в С., тъй като е определен като привърженик на предходния режим и е осъден без съд и присъда на десет години затвор. В подадената на 17.12.2025 г. в ДАБ-МС последваща молба сирийският гражданин уточнява, че след падането на режима на Б. А. несигурността в С. е ескалирала, заради продължаващите раздори между различни фракции - привърженици на стари и нови управляващи, кюрдски въоръжени сили, терористични групировки, ИДИЛ и външни участници като Република Т. и И., които нанасят допълнително удари върху цивилното население на Сирийска арабска република

С Решение № 8-ОК/ 12.01.2026г. на интервюиращ орган при ДАБ- МС, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ, последващата му молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

За да постанови решението си административният орган е изследвал представеното от А. А. М. копие на арабски език, преведено на български език на Заповед за задочен арест. След като е установил, че приложеното копие е без изведен изходящ номер, без конкретно описана дата и месец на посоченото „Дело № 1/ Относно събитията в С.“, като единствено е отразено „Година 2025г.“ и „Съд Д.“, липсва лого на институцията, е приел, че не става ясно, кой е съдът и коя е инстанцията, разгледала Дело № 1 и кои точно събития се имат предвид, кога и къде са се случили в С., и е направил извод, че документът може да бъде лесно изготвен за нуждите на поддържаната от чужденеца теза. Констатирал е също, че изложеното в заповедта, че е „издирван политик, осъден на десет години затвор за членуването си в партията Баас и лоялността си към режима на Б. А. и за разпространение на слухове чрез социални медии“ е в пълно противоречие със заявената от сирийския гражданин бежанска история по време на проведеното на 17.10.2024 г. интервю в РПЦ [населено място], обективизирано в Протокол с Рег. № УП 23785, в което е заявил, че не е членувал в политическа партия. В решението си интервюиращият орган е приел версията в постъпилата последваща молба за недоверна, защото не се подкрепя от останалите събрани по административната преписка доказателства.

В допълнение е посочено, че изложеното в последващата молба искане от страна на сирийския гражданин за предоставяне на международна закрила в Република Б., поради липсата на сигурност в държавата му по произход, наличието на хаос, религиозни и етнически конфликти се

оборва от съдържащата се информация в Справка с вх. № МД-02-606/18.11.2025 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС. Приел е, че последващата му молба за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила и на основание чл. 72, ал. 1, т.2 от ЗУБ не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила.

От ответника е представена актуална справка относно Сирийската арабска република и конкретно за района на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 8-ОК/ 12.01.2026г. е издадено от компетентен административен орган. И. М., главен експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - РПЦ-С., ПМЗ -[жк], е определен за интервюиращ орган на ДАБ-МС със Заповед № ЦУ-РД05-77/05.02.2024 г. на председателя на ДАБ-МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 12.01.2026г., десет работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 17.12.2025г. на ДАБ – МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от А. А. М., молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б..

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5

от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са нов документ, доказващ осъждането му и такива, свързани с обстановката в страната му на произход. Административният орган в мотивите на решението си подробно е разгледал приложената към последващата молба заповед за арест, в копие. Изводите му за несъответствия и противоречия се подкрепят от настоящата инстанция.

От документа не може да се установи, кой е съдът и коя е инстанцията разгледала Дело № 1, за какво е осъден. Прави впечатление, че в интервюто си жалбоподателят изрично е заявил, че не е членувал в партия или организация, а причините да напусне страната си на произход са тежкият живот и нежелание да служи в армията. С оглед на събраните доказателства в тяхната съвкупност правилен е изводът, че е създадената история в по-късен момент, сочеща за осъждане на десет години затвор, поради членство в партията БААС и предприемане на действия за неговото издирване в страната му на произход с единствената цел да обоснове неговото желание да му бъде предоставена закрила в Република Б..

Заповедта за задочен арест правилно е приета за недостоверна и поради пълното ѝ противоречие с настоящата актуалната обществено- политическата обстановка в С..

На следващо място, в последващата си молба жалбоподателят се позовава на факти, свързани с обстановката в С.. От приетите по делото справки относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в обществено-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ.

За първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол и около 600 000 барела петрол са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. На 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на

семействата.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсеция убежище, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Представеният към молбата документ и всеки изложен в молбата довод е подробно обсъдени оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд
София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 8-ОК/ 12.01.2026г.,
издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при
Министерския съвет
Решението е окончателно.
Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: